

2. КОНСТИТУЦІЙНЕ ПРАВО. АДМІНІСТРАТИВНЕ ПРАВО І ПРОЦЕС. ФІНАНСОВЕ ПРАВО. ІНФОРМАЦІЙНЕ ПРАВО. МІЖНАРОДНЕ ПРАВО

DOI:10.35774/app2026.01.017
УДК 342.9

Соломія Баран,

аспірантка кафедри адміністративного та
фінансового права Львівського національного
університету імені Івана Франка
ORCID: <https://orcid.org/0009-0008-6069-4821>

ОСОБЛИВОСТІ КАСАЦІЙНОГО ПЕРЕГЛЯДУ СУДОВИХ РІШЕНЬ У СПРАВАХ ЩОДО ОСКАРЖЕННЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВИХ АКТІВ

Стаття присвячена комплексному дослідженню особливостей касаційного перегляду судових рішень у справах щодо оскарження нормативно-правових актів в адміністративному судочинстві України. Акцентовано увагу на функціональному призначенні касаційної інстанції як суду права, який забезпечує перевірку правильності застосування норм матеріального та процесуального права без переоцінки фактичних обставин справи.

Обґрунтовано, що специфіка цієї категорії справ зумовлена, серед іншого, потенційним впливом судового рішення на невизначене коло осіб. Проаналізовано правові засади касаційного провадження, зокрема положення Кодексу адміністративного судочинства України щодо підстав касаційного оскарження, меж перегляду та процесуальних «фільтрів» допуску до касаційного розгляду. Особливу увагу приділено співвідношенню принципу остаточності судових рішень і завданню забезпечення правильності правозастосування у справах щодо законності нормативно-правового регулювання. На прикладі судової практики продемонстровано, що касаційний перегляд у цій категорії справ має чітко окреслений юридичний характер і спрямований на контроль за дотриманням суб'єктами владних повноважень меж компетенції та встановленого законом способу її реалізації.

Методологічну основу дослідження становлять формально-юридичний, системно-структурний та порівняльно-правовий методи, а також метод аналізу й узагальнення судової практики та доктринальних джерел.

Зроблено висновок, що касаційне провадження у справах про оскарження нормативно-правових актів є вагомим інструментом забезпечення єдності правозастосування та принципу правової визначеності. Його ефективність залежить від чіткого дотримання процесуальних меж перегляду, належного обґрунтування підстав касаційного оскарження та послідовності правових висновків Верховного Суду.

Ключові слова: касаційний перегляд, нормативно-правовий акт, адміністративне судочинство, Верховний Суд, правова визначеність, суд права.

Baran S.***Peculiarities of cassation review of judicial decisions in cases concerning the challenge of normative legal acts***

The article is devoted to a comprehensive study of the peculiarities of cassation review of judicial decisions in cases concerning the challenge of normative legal acts within the administrative judiciary of Ukraine. Particular attention is paid to the functional role of the cassation instance as a court of law, which ensures the review of the correct application of substantive and procedural law without re-examining the factual circumstances of the case.

It is substantiated that the specific nature of this category of cases is determined by the public character of the dispute and the potential impact of a judicial decision on an indeterminate circle of persons, which enhances the importance of legal certainty and the uniformity of judicial practice. The regulatory framework governing cassation proceedings is analysed, in particular the provisions of the Code of Administrative Procedure of Ukraine concerning the grounds for cassation appeal, the limits of review, and the procedural «filters» for access to cassation consideration. Special attention is given to the correlation between the principle of the finality of judicial decisions and the task of ensuring the correct application of law in disputes concerning the legality of normative regulation. Drawing on judicial practice, it is demonstrated that cassation review in this category of cases has a clearly defined legal character and is aimed at ensuring that public authorities comply with the limits of their competence and the legally prescribed manner of its exercise. Furthermore, the study substantiates that the doctrinal clarification of the limits and functions of cassation review in cases concerning normative legal acts contributes to strengthening institutional trust in the judiciary and to enhancing the systemic coherence of administrative adjudication within the framework of the rule of law.

The methodological framework of the study is based on the formal-legal, systemic-structural, and comparative-legal methods, as well as the method of analysis and generalization of judicial practice and doctrinal sources.

The article concludes that cassation proceedings in cases challenging normative legal acts constitute a key instrument for ensuring the uniform application of law and the stability of normative regulation. Their effectiveness depends on strict compliance with the procedural limits of review, the proper substantiation of the grounds for cassation appeal, and the consistency of the legal positions of the Supreme Court, which is of fundamental importance for guaranteeing effective judicial protection in the sphere of public-law relations.

Keywords: *cassation review, normative legal act, administrative judicial proceedings, the Supreme Court, legal certainty, court of law.*

Постановка проблеми. Сучасний розвиток адміністративного судочинства в Україні зумовлює підвищену увагу до механізмів судового контролю за законністю нормативно-правових актів. У зв'язку з активною нормотворчою діяльністю суб'єктів владних повноважень та ускладненням публічно-правових відносин зростає значення касаційного перегляду судових рішень у справах про оскарження нормативно-правових актів як інструменту забезпечення якості нормативно-правового регулювання, однакового застосування норм права та формування усталеної судової практики.

Специфіка цієї категорії справ полягає, серед іншого, у потенційному впливі судового рішення на невизначене коло осіб. Це обумовлює необхідність чіткого визначення меж касаційного перегляду, стандартів оцінки правильності застосування норм матеріального і процесуального права, а також особливостей формулювання правових висновків суду касаційної інстанції.

За таких умов постає об'єктивна потреба у комплексному науковому осмисленні особливостей касаційного перегляду судових рішень у справах про оскарження нормативно-правових актів, визначенні його функціонального призначення, меж і стандартів здійснення.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У сучасній науковій літературі спостерігається зростання інтересу до проблематики касаційного перегляду судових рішень в адміністративному судочинстві. Водночас більшість досліджень залишаються загальнотеоретичними і лише частково торкаються особливостей касаційного перегляду у справах про оскарження нормативно-правових актів, що підкреслює актуальність обраної теми.

Науковці В. В. Решота та М. І. Труш [9] підкреслюють відмінність касаційного провадження від апеляційного та його спрямованість на перевірку правильності застосування норм матеріального і процесуального права без переоцінки фактичних обставин справи, а також значення підстав касаційного оскарження і процесуальних «фільтрів» допуску до касації. Інші автори, як-от В. С. Самара [10], К. В. Стафійчук [13] та Н. В. Ткачук [14], аналізують правову природу касаційного провадження, роль Верховного Суду у формуванні єдності судової практики та процесуальні наслідки недотримання вимог до касаційних скарг. Стаття Є. О. Сорочко [12] присвячена історичному становленню та розвитку інституту оскарження в

адміністративно-деліктному процесі України. М. М. Ульмер [15] досліджує сутність і значення касаційного провадження в адміністративному судочинстві України.

Загальний аналіз свідчить, що питання касаційного перегляду саме у справах про оскарження нормативно-правових актів потребує більш комплексного висвітлення.

Мета статті полягає у комплексному дослідженні особливостей касаційного перегляду судових рішень у справах щодо оскарження нормативно-правових актів в адміністративному судочинстві України, з'ясуванні його функціонального призначення та процесуальних меж.

Виклад основного матеріалу дослідження. У межах касаційного перегляду рішень судів першої та апеляційної інстанції в адміністративному судочинстві України забезпечується перевірка правильності застосування норм матеріального та процесуального права. У справах щодо оскарження нормативно-правових актів касаційний перегляд набуває особливого значення, зокрема, з огляду на предмет таких позовів, коло суб'єктів та підстави оскарження нормативно-правових актів.

Щодо касаційного перегляду судових рішень у справах про перевірку законності (крім питань конституційності) постанов і розпоряджень Кабінету Міністрів України (за винятком рішень, визначених частиною першою статті 266¹ Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС України)), постанов Верховної Ради Автономної Республіки Крим, а також щодо перевірки законності й відповідності актам вищої юридичної сили нормативно-правових актів міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, органів місцевого самоврядування та інших суб'єктів владних повноважень, наділених правотворчими повноваженнями, слід зазначити, що такий перегляд здійснюється в загальному порядку, встановленому КАС України і для інших категорій справ.

У свою чергу, стосовно судових рішень у справах, що стосуються законності постанов Верховної Ради України, указів і розпоряджень Президента України, актів Вищої ради правосуддя, Вищої кваліфікаційної комісії суддів України застосовуються правила, передбачені частинами 5 та 6 статті 266 КАС України. Вказаними приписами статті 266 КАС України передбачено, що «судом апеляційної інстанції у справах, визначених частиною другою цієї статті, є Велика Палата Верховного Суду. Судове рішення Верховного Суду у таких справах набирає законної сили після закінчення строку подання апеляційної скарги, якщо таку скаргу не було подано. У разі подання апеляційної скарги судове рішення Верховного Суду, якщо його не скасовано, набирає законної сили після набрання законної сили рішенням Великої Палати Верховного Суду за наслідками апеляційного перегляду» [1]. Виходячи із викладеного, законодавець фактично передбачив спеціальний порядок розгляду таких справ, в якому функції апеляційного перегляду здійснює Велика Палата Верховного Суду. Таким чином, касаційний перегляд для цієї категорії справ відсутній, оскільки остаточне рішення Верховного Суду за наслідками апеляційного перегляду Великої Палати є обов'язковим і набирає законної сили після його прийняття Великою Палатою.

На нашу думку, законодавець передбачив такий порядок розгляду справ щодо законності зазначених актів враховуючи, серед іншого, їхню суспільну значущість. Такий підхід мав би гарантувати стабільність правового регулювання, високий рівень правової визначеності та прискорювати прийняття остаточних судових рішень, уникнувши ситуацій, коли законність і якість нормативного регулювання залишаються під сумнівом. Попри те, що у такому випадку касаційний перегляд фактично не застосовується, авторитет Великої Палати, яка виступає судом апеляційної інстанції, має забезпечувати вагомість і обов'язковість прийнятих рішень для всієї судової системи.

Враховуючи особливий порядок розгляду цих справ і відсутність касаційного перегляду стосовно деяких нормативно-правових актів, важливо розглянути загальні принципи та межі касаційного оскарження, що застосовуються у справах про оскарження нормативно-правових актів у випадках, коли такий касаційний перегляд передбачений законодавством.

На підставі системного аналізу статей 264, 327–360 КАС України слід зазначити, що у справах про оскарження нормативно-правових актів в адміністративному судочинстві України касаційне оскарження становить самостійну та виключну стадію судового провадження, яка не передбачає повторного розгляду справи по суті, а спрямована на перевірку правильності застосування адміністративними судами норм матеріального та процесуального права з урахуванням особливого публічного значення спорів цієї категорії.

Варто погодитись із міркуваннями Решоти В. В. та Труш М. І., які вказують, що «на відміну від апеляційного перегляду судових рішень касаційне провадження здійснюється щодо тих судових рішень, які вже набрали законної сили. Єдиним судом касаційної інстанції є Верховний Суд. Водночас повноваження касаційного суду та межі його перегляду є більш обмеженими, ніж для суду апеляційної інстанції, адже у

касаційному порядку переглядається справа на підставі встановлених фактичних обставин справи. Тобто суд перевіряє правильність застосування судом першої чи апеляційної інстанції норм матеріального і процесуального права без можливості перевірки фактичних обставин і дослідження нових доказів. Водночас визначальним для перегляду судового рішення у касаційному порядку є підстави касаційного оскарження судових рішень. Відсутність чіткого обґрунтування підстав для касаційного оскарження у касаційній скарзі унеможливує відкриття касаційного провадження Верховним Судом. Взагалі не підлягають касаційному перегляду справи, які в порядку апеляційного провадження розглядалися Великою Палатою Верховного Суду, а також судові рішення у справах незначної складності та інших справах, розглянутих за правилами спрощеного позовного провадження за певними винятками, обґрунтування яких є досить непростим завданням, адже потребує довести, що касаційна скарга стосується питання права, яке має фундаментальне значення для формування єдиної правозастосовчої практики або, що справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу чи іншу виняткову обставину, визначену у ст. 328 КАС України». [9, с. 345]

Наукові підходи, висловлені В. В. Решотою та М. І. Труш, акцентують увагу на функціональних межах касаційного перегляду, який спрямований на перевірку правильності застосування норм матеріального та процесуального права за встановлених судами попередніх інстанцій фактичних обставин, що узгоджується з роллю Верховного Суду як суду права. Водночас проаналізовані авторами законодавчі умови доступу до касаційного провадження та особливості обґрунтування виключних підстав касаційного оскарження свідчать про нормативне закріплення механізмів процесуального відбору справ на цій стадії судового розгляду.

Викладене узгоджується із позицією Європейського Суду з прав людини (далі – ЄСПЛ). Так, ЄСПЛ у пункті 40 рішення від 3 квітня 2008 року у справі «Пономарьов проти України» зазначив: «Одним із фундаментальних аспектів верховенства права є принцип юридичної визначеності, який передбачає повагу до принципу *res judicata* – принципу остаточності рішень суду. Цей принцип наголошує, що жодна зі сторін не має права вимагати перегляду остаточного та обов'язкового рішення суду просто тому, що вона має на меті добитися нового слухання справи та нового її вирішення. Повноваження вищих судових органів стосовно перегляду мають реалізовуватись для виправлення судових помилок та недоліків судочинства, але не для здійснення нового судового розгляду. Перегляд не повинен фактично підміняти собою апеляцію, а сама можливість існування двох точок зору на один предмет не є підставою для нового розгляду. Винятки із цього принципу можуть мати місце лише за наявності підстав, обумовлених обставинами важливого та вимушеного характеру» [11].

У контексті касаційного перегляду у справах щодо оскарження нормативно-правових актів варто зазначити, що така позиція ЄСПЛ набуває додаткового виміру. З одного боку, принцип юридичної визначеності та повага до *res judicata* однаково поширюються і на цю категорію справ: остаточність судового рішення щодо законності нормативно-правового акта має особливе значення для стабільності правового регулювання та передбачуваності правозастосування. З іншого боку, саме вплив результатів вирішення такого спору судом на невизначене коло осіб обумовлює підвищені вимоги до правильності правозастосування у цій категорії судових справ. У цьому контексті касаційний перегляд виконує не лише функцію виправлення помилок судів першої та апеляційної інстанцій, а й функцію гарантування єдності підходів до оцінки законності нормативно-правових актів.

Виходячи із зазначеного, на наш погляд, обмеження касаційного втручання, про які говорить ЄСПЛ, не заперечують, а навпаки підсилюють аргумент про те, що суд касаційної інстанції у таких справах повинен діяти як суд права, втручаючись у правову оцінку, надану судами попередніх інстанцій, лише за наявності істотних порушень норм матеріального чи процесуального права. Таким чином, серед іншого, забезпечується і стабільність нормативно-правового регулювання у державі.

У цьому контексті особливого значення набувають чітко визначені підстави для касаційного оскарження. Саме вони регламентують випадки, у яких Верховний Суд вправі втручатися у правову оцінку судів нижчих інстанцій, забезпечуючи єдність і правильність застосування норм права. Підставами касаційного оскарження судових рішень, зокрема у справах про оскарження нормативно-правових актів, є неправильне застосування судом норм матеріального права чи порушення норм процесуального права виключно в таких випадках: «1) якщо суд апеляційної інстанції в оскаржуваному судовому рішенні застосував норму права без урахування висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного у постанові Верховного Суду, крім випадку наявності постанови Верховного Суду про відступлення від такого висновку; 2) якщо скаржник вмотивовано обґрунтував необхідність

відступлення від висновку щодо застосування норми права у подібних правовідносинах, викладеного у постанові Верховного Суду та застосованого судом апеляційної інстанції в оскаржуваному судовому рішенні; 3) якщо відсутній висновок Верховного Суду щодо питання застосування норми права у подібних правовідносинах; 4) якщо судові рішення оскаржується з підстав, передбачених частинами другою і третьою статті 353 цього Кодексу»[1].

Відповідно до статті 341 КАС України, суд касаційної інстанції здійснює перевірку судових рішень виключно в межах доводів і вимог касаційної скарги, які стали підставою для відкриття касаційного провадження, та на підставі встановлених судами попередніх інстанцій фактичних обставин справи. При цьому суд касаційної інстанції позбавлений повноважень щодо встановлення нових фактичних обставин, переоцінки доказів або прийняття нових доказів, що зумовлює чітко виражений юридичний, а не фактичний характер касаційного перегляду. Важливо наголосити на тому, що у справах цієї категорії з'ясування фактичних обставин в ході розгляду справи, як правило, має обмежене значення або здійснюється переважно у формалізованому вимірі у судах всіх інстанцій. Вказане зумовлюється тим, що предметом судового контролю є насамперед не індивідуальна життєва ситуація та дотримання вимог законодавства у її межах, а юридична природа відповідного нормативно-правового регулювання, його відповідність вимогам законності. Тож, для цієї категорії справ, встановлення меж касаційного розгляду у вигляді відсутності повноважень щодо встановлення нових фактичних обставин справи проявляються не так істотно, як у більшості інших категорій справ у межах адміністративного судочинства.

За результатами касаційного розгляду Верховний Суд наділений широким спектром повноважень, що включають залишення судових рішень без змін, їхнього скасування з ухваленням нового рішення, направлення справи на новий розгляд або закриття провадження у справі (статті 349–354 КАС України). Рішення суду касаційної інстанції, в тому числі, у справах про оскарження нормативно-правових актів, є остаточними та такими, що набирають законної сили з моменту їх ухвалення. Вказане підкреслює завершальний характер розгляду справи судом касаційної стадії, що для цієї категорії справ має особливе значення в частині забезпечення стабільності правового регулювання та принципу правової визначеності.

У цьому контексті варто згадати правові позиції сформульовані у таких справах Верховним Судом. Наприклад, справу №1340/4921/18, у якій Верховний Суд виніс постанову від 01 квітня 2025 року. У цій справі позивач оскаржував окремі пункти постанов Кабінету Міністрів України № 103 від 21.02.2018 та № 804 від 14.08.2019, ставлячи за мету їхнє визнання протиправними та нечинними з моменту прийняття. У своїй постанові у цій справі Верховний Суд зазначив: «Під час розгляду касаційної скарги колегія суддів враховує приписи частин 1-2 статті 341 КАС України, відповідно до яких суд касаційної інстанції переглядає судові рішення в межах доводів та вимог касаційної скарги, які стали підставою для відкриття касаційного провадження, та на підставі встановлених фактичних обставин справи перевіряє правильність застосування судом першої чи апеляційної інстанції норм матеріального і процесуального права. Суд касаційної інстанції не має права встановлювати або вважати доведеними обставини, що не були встановлені у рішенні або постанові суду чи відхилені ним, вирішувати питання про достовірність того чи іншого доказу, про перевагу одних доказів над іншими, збирати чи приймати до розгляду нові докази або додатково перевіряти докази. Частиною 2 статті 19 Конституції України встановлено, що органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України»[2].

Подібні висновки сформульовано Верховним Судом у постановях від 13 жовтня 2020 року у справі №240/4052/19 [3], від 17 жовтня 2024 року у справі №240/20727/23 [4], від 10 жовтня 2024 року у справі № 160/13042/22 [5], від 15 грудня 2021 року у справі №816/2282/17 [6], від 3 квітня 2025 року у справі №160/18416/23[7], від 29 вересня 2021 року у справі №826/9419/17 [8].

Наведена правова позиція Верховного Суду ще раз акцентує увагу на межах касаційного перегляду у справах про оскарження нормативно-правових актів та підтверджує його принципово юридичний, а не фактичний характер. Посилання суду касаційної інстанції на приписи статті 341 КАС України у поєднанні з положеннями частини другої статті 19 Конституції України, на наш погляд, свідчить про те, що під час касаційного розгляду ключовим є з'ясування не доцільності чи соціальної обґрунтованості нормативно-правового акта, а саме дотримання суб'єктом владних повноважень меж наданої йому компетенції та встановленого законом способу її реалізації.

Висновки. У результаті проведеного дослідження можна констатувати, що касаційний перегляд судових рішень у справах щодо оскарження нормативно-правових актів в адміністративному судочинстві України має чітко визначений юридичний характер і виконує низку важливих функцій. Так, касаційне

провадження забезпечує контроль за правильністю застосування норм матеріального та процесуального права судами першої та апеляційної інстанцій, не передбачаючи повторного дослідження фактичних обставин справи або прийняття нових доказів. Особливості досліджуваної категорії справ визначаються, серед іншого, потенційним впливом судового рішення на невизначене коло осіб. Це обумовлює підвищені вимоги до обґрунтованості касаційних скарг та чітко дотримання підстав касаційного оскарження

Аналіз законодавства та судової практики свідчить, що касаційне провадження у справах про оскарження нормативно-правових актів реалізується у межах чітко визначених підстав. Ці підстави забезпечують баланс між принципом остаточності судових рішень та завданням виправлення порушень та помилок судів першої та апеляційної інстанції.

У свою чергу, спеціальний порядок розгляду справ щодо законності постанов Верховної Ради України, указів та розпоряджень Президента, актів Вищої ради правосуддя та Вищої кваліфікаційної комісії суддів України, де апеляційні функції виконує Велика Палата Верховного Суду, а касаційний перегляд відсутній, демонструє прагнення законодавця забезпечити правову визначеність.

Отже, касаційний перегляд у справах про оскарження нормативно-правових актів є вагомим інструментом забезпечення єдності правозастосування, правової визначеності та стабільності правового регулювання. Його ефективність залежить від дотримання встановлених процесуальних меж, правильного обґрунтування підстав касаційного оскарження та послідовності правових висновків Верховного Суду.

Список використаних джерел

1. Кодекс адміністративного судочинства України : Кодекс України від 06.07.2005 № 2747-IV : станом на 1 січ. 2026 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text> (дата звернення: 10.02.2026).
2. Постанова Верховного Суду від 09.04.2025 у справі № 826/17907/18. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/126485547> (дата звернення: 16.02.2026).
3. Постанова Верховного Суду від 13 жовтня 2020 року у справі №240/4052/19. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/92173230> (дата звернення: 10.02.2026).
4. Постанова Верховного Суду від 17 жовтня 2024 року у справі №240/20727/23. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/122403871> (дата звернення: 17.02.2026).
5. Постанова Верховного Суду від 10 жовтня 2024 року у справі №160/13042/22. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/122226546> (дата звернення: 17.02.2026).
6. Постанова Верховного Суду від 15 грудня 2021 року у справі № 816/2282/17. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101923103> (дата звернення: 17.02.2026).
7. Постанова Верховного Суду від 3 квітня 2025 року у справі № 160/18416/23. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/126377618> (дата звернення: 12.02.2026).
8. Постанова Верховного Суду від 29 вересня 2021 року у справі № 826/9419/17. Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/100010543> (дата звернення: 14.02.2026).
9. Решога В. В., Труш М. І. Перегляд судових рішень в адміністративному судочинстві України. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. № 8. С. 344–346. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-8/76> (дата звернення: 14.02.2026).
10. Самара В. С. Поняття та правова сутність принципу касаційного оскарження в адміністративному судочинстві України. *Аналітично-порівняльне правознавство*. 2024. № 5. С. 610–615. DOI: <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.05.94> (дата звернення: 17.02.2026).
11. Справа «Пономарьов проти України» (заява № 3236/03) : Рішення Європейського суду з прав людини від 03.04.2008. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_434#Text (дата звернення: 12.02.2026).
12. Сорочко Є. О. Історичні аспекти формування і розвитку інституту оскарження в адміністративно-деліктному процесі України. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2012. № 1(10). С. 72–76.
13. Стафійчук К. В. Правова природа касаційного провадження в адміністративному судочинстві України. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2020. № 8. С. 317–319. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2020-8/78> (дата звернення: 14.02.2026).
14. Ткачук Н. В. Необґрунтованість вимог касаційної скарги як підстава для обмеження її допустимості в адміністративному судочинстві. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія: Юридичні науки*. 2020. Т. 31 (70), № 1. С. 149–154. DOI: <https://doi.org/10.32838/2707-0581/2020.1/27> (дата звернення: 17.02.2026).

15. Ульмер М. М. Сутність та значення касаційного провадження в адміністративному судочинстві України. *Наукові праці МАУП*. 2013. Вип. 4. С. 135–137.

References

1. *Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy: Kodeks Ukrainy vid 06.07.2005 № 2747-IV: stanom na 1 sich. 2026 r. [Code of Administrative Justice of Ukraine: Code of Ukraine of July 06, 2005 No. 2747-IV: as of January 1, 2026]* (2005). Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text> [in Ukrainian].
2. *Postanova Verkhovnoho Sudu vid 09.04.2025 u spravi № 826/17907/18 [Resolution of the Supreme Court of April 09, 2025 in case No. 826/17907/18]*. (2025). Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from <https://reyestr.court.gov.ua/Review/126485547> [in Ukrainian].
3. *Postanova Verkhovnoho Sudu vid 13 zhovtnia 2020 roku u spravi № 240/4052/19 [Resolution of the Supreme Court of October 13, 2020 in case No. 240/4052/19]*. (2020). Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from <https://reyestr.court.gov.ua/Review/92173230> [in Ukrainian].
4. *Postanova Verkhovnoho Sudu vid 17 zhovtnia 2024 roku u spravi № 240/20727/23 [Resolution of the Supreme Court of October 17, 2024 in case No. 240/20727/23]*. (2024). Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from <https://reyestr.court.gov.ua/Review/122403871> [in Ukrainian].
5. *Postanova Verkhovnoho Sudu vid 10 zhovtnia 2024 roku u spravi № 160/13042/22 [Resolution of the Supreme Court of October 10, 2024 in case No. 160/13042/22]*. (2024). Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from <https://reyestr.court.gov.ua/Review/122226546> [in Ukrainian].
6. *Postanova Verkhovnoho Sudu vid 15 hrudnia 2021 roku u spravi № 816/2282/17 [Resolution of the Supreme Court of December 15, 2021 in case No. 816/2282/17]*. (2021). Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from <https://reyestr.court.gov.ua/Review/101923103> [in Ukrainian].
7. *Postanova Verkhovnoho Sudu vid 3 kvitnia 2025 roku u spravi № 160/18416/23 [Resolution of the Supreme Court of April 3, 2025 in case No. 160/18416/23]*. (2025). Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from <https://reyestr.court.gov.ua/Review/126377618> [in Ukrainian].
8. *Postanova Verkhovnoho Sudu vid 29 veresnia 2021 roku u spravi № 826/9419/17 [Resolution of the Supreme Court of September 29, 2021 in case No. 826/9419/17]*. (2021). Yedynyi derzhavnyi reiestr sudovykh rishen. Retrieved from <https://reyestr.court.gov.ua/Review/100010543> [in Ukrainian].
9. Reshota, V. V., & Trush, M. I. (2022). Perehliad sudovykh rishen v administratyvnomu sudochynstvi Ukrainy [Review of court decisions in administrative justice of Ukraine]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal - Legal Scientific Electronic Journal*, (8), 344–346. Retrieved from <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-8/76> [in Ukrainian].
10. Samara, V. S. (2024). Poniattia ta pravova sutnist pryntsypu kasatsiinoho oskarzhennia v administratyvnomu sudochynstvi Ukrainy [Concept and legal essence of the principle of cassation appeal in administrative justice of Ukraine]. *Analitychno-porivnialne pravoznavstvo - Analytical and Comparative Jurisprudence*, 5, 610–615. Retrieved from <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2024.05.94> [in Ukrainian].
11. *Sprava «Ponomariov proty Ukrainy» (zaiava № 3236/03): Rishennia Yevropeiskoho sudu z prav liudyny vid 03.04.2008 [Case of Ponomaryov v. Ukraine (application No. 3236/03): Judgment of the European Court of Human Rights of April 03, 2008]*. (2008). Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/974_434#Text [in Ukrainian].
12. Sorochko, Ye. O. (2012). Istorychni aspekty formuvannia i rozvytku instytutu oskarzhennia v administratyvno-deliktному protsesi Ukrainy [Historical aspects of the formation and development of the institute of appeal in the administrative-tort process of Ukraine]. *Naukovi zapysky Instytutu zakonodavstva Verkhovnoi Rady Ukrainy - Scientific Notes of the Institute of Legislation of the Verkhovna Rada of Ukraine*, 1, 72–76 [in Ukrainian].
13. Stafichuk, K. V. (2020). Pravova pryroda kasatsiinoho provadzhennia v administratyvnomu sudochynstvi Ukrainy [Legal nature of cassation proceedings in administrative justice of Ukraine]. *Yurydychnyi naukovyi elektronnyi zhurnal - Legal Scientific Electronic Journal*, 8, 317–319. Retrieved from <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2020-8/78> [in Ukrainian].
14. Tkachuk, N. V. (2020). Neobgruntovanist vymoh kasatsiinoi skarhy yak pidstava dlia obmezhennia yii dopustymosti v administratyvnomu sudochynstvi [Unfoundedness of the requirements of a cassation appeal as a ground for limiting its admissibility in administrative justice]. *Vcheni zapysky TNU imeni V. I. Vernadskoho. Seriya: Yurydychni nauky - Scientific Notes of Taurida National V.I. Vernadsky University. Series: Juridical Sciences*, 31(70), 1, 149–154. Retrieved from <https://doi.org/10.32838/2707-0581/2020.1/27> [in Ukrainian].

15. Ulmer, M. M. (2013). Sutnist ta znachennia kasatsiinoho provadzhennia v administratyvnomu sudochynstvi Ukrainy [Essence and significance of cassation proceedings in administrative justice of Ukraine]. *Naukovi pratsi MAUP = Scientific Works of IAPM*, 4, 135–137 [in Ukrainian].

Стаття надійшла 25.02.2026
Стаття прийнята до друку 24.02.2026
Стаття опублікована 30.04.2026.